

عنوان مقاله:

مطالعه ساختار شهری اصفهان با تکیه بر متون تاریخی در قرون 4 تا 6 هجری

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی دوسالانه باستان شناسی و تاریخ هنر ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سarasادات محمدی - دانشجوی دکتری باستان شناسی، دوران اسلامی:

خلاصه مقاله:

اصفهان یکی از قدیمی ترین و زیباترین شهرهای ایران است که به علت کثرت بناهای تاریخی شهرت جهانی دارد، این شهر پس از فتح مسلمانان جی نام گرفت و فرنها در حیطة نفوذ خلفای بغداد، سلاطین آل زیار، آل بویه بود و بناهای زیبا و جالبی از این دوران در این شهر به یادگار مانده است. در خصوص تصویر سازی دقیق تر از اصفهان در قرون 4 تا 6 هجری و به دست آوردن اطلاعاتی جامع در زمینه بافت شهری، تاریخ و سیر تحول شهرسازی باید به متون و منابع دست اول همانند متون نگارش شده توسط جغرافیدانان و سیاحان و مورخان مراجعه نمود. پژوهش پیش رو نیز با استفاده از روش توصیفی و تحلیلی، در صدد است با تکیه بر متون قرون 4 تا 6 هجری به بازسازی این شهر بپردازد. نتیجه حاصله از این پژوهش نشان می دهد که شهر اصفهان به لحاظ کالبد شهری و سیستم دفاعی در دوران اسلامی کامل بوده است و همچنین علت اصلی شکل گیری بافت شهری وجود رودخانه زاینده رود می باشد.

کلمات کلیدی:

اصفهان، قرن 4 تا 6 هجری، متون تاریخی، بافت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/905306>

